

[Søren Olesen.]

sen, og jeg mener, at man i stedet for at rette lidt på dette forhold på den her foreslåede måde bør prøve at komme selve ondet til livs ved at sørge for, at prisniveauet bliver mere stabilt, og ved at sikre pengeværdierne mod udvanding, ved at undgå inflation.

Det er den rette vej at gå. Følger man den, vil det område, man nu ønsker at beskatte, svinde betydeligt ind. Tilbage bliver så det, man kan kalde de samfundsskabte værdier, som jo særlig fremkommer ved jordværdiernes stigning dér, hvor samfundet udvikler sig stærkt, og i den forbindelse har retsforbundet mange gange peget på det urimelige i, at de enkelte borgere tager gevinsten af den samfundsudvikling, der sker, uden at blive beskattet af denne gevinst. Om der så er andre områder, hvor der sker noget lignende — altså, at selve udviklingen i samfundet giver befolkningen visse indtægter — må man undersøge. Jeg mener imidlertid, at der må foretages en nærmere undersøgelse, inden man skrider til en lovgivning om beskatning på dette område.

Det er mærkeligt, for det er, som om man arbejder ud fra to modsatte tankegange. For ikke så længe siden gennemførte vi jo en lempeligere beskatning af lotterigevinster og lignende, og på det punkt har man altså den modsatte opfattelse, nemlig at disse indtægter, selv om de er meget let vundet, ikke bør beskattes særlig hårdt. Det er vel, fordi man er bange for, at hele dette lotterispil skulle høre op — det skulle nu ikke bekymre mig, om det skete. Man har altså den opfattelse, at disse let tjente indtægter ikke bør beskattes for hårdt. Men i dette forslag viser man den modsatte opfattelse: at hvor der foreligger let tjente og arbejdsfrie indtægter, bør de beskattes noget stærkere, end de ellers ville blive. Jeg mener for så vidt, den betragtning må være den rigtige, at hvor det drejer sig om arbejdsfrie indtægter og let tjente indtægter, dem, man kommer sovende til, er der ikke noget at indvende

imod, at de bliver beskattet noget hårdere end de indtægter, som der skal arbejdes for og præsteres en produktion for. Jeg skal derfor om denne kapitalvindingsskat sige: vi er tilhængere af, at hele dette område bliver undersøgt, og hvor det virkelig konstateres, at der sker en kapitalvinding på den måde, at der enten ikke ligger arbejde bag ved indkomsten eller foreligger let tjente indtægter, er vi villige til at gå ind i forhandling om, på hvilken måde sådanne indtægter kan beskattes på en retfærdig og rimelig måde.

Jeg skal slutte med et par bemærkninger om kontrolforanstaltningerne. Det er beklageligt, at skatteopkrævningen og skatte ligningen medfører så store kontrolforanstaltninger, som tilfældet er. Man må indrømme, at kontrol naturligvis er nødvendig, og at man ikke skal holde hånden over skattesnydere. Men der er én ting, som jeg synes man godt kunne gøre: koncentrere sig om de sager, der virkelig betyder noget.

Man får undertiden det indtryk, at når myndighederne har indkaldt en skatteyder til forhandling, for at han kan gøre nærmere rede for sine forhold, og man da ikke finder noget videre at bemærke, så hænger myndighederne sig alligevel i en hel del småting, som ikke har nogen videre betydning for skatten, og som vedkommende skatteyder måske ikke har haft kendskab til. Det er, ligesom man synes, at når man har begyndt at kontrollere en indtægt, skal man have et resultat ud af det. Jeg tror, det ville være af betydning, om myndighederne samlede sig om de sager, der har nogen betydning, og at man kun iværksætter straffeforanstaltninger i tilfælde, hvor der bevisligt er forsøgt skattesnyderi, og ikke i tilfælde, hvor skatteyderen på grund af uvidenhed eller mangelfuldt kendskab til lovene har opgivet for lidt og ikke har kunnet gøre fuldstændig rede for sine forhold. Efter min mening bør kontrolforanstaltninger ikke være af en sådan art, at de unødigt sætter skræk i livet på ærlige mennesker. Der er jo det mærkelige for-